

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. துரைமுருகன்]

என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இது சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையைக் கொண்டு வந்துவிடும். அவர் இங்கே சொன்னார், கவர்னர் ஆட்சியிலே கொடுத்தார்கள் என்று. ஒன்றைத் தெளிவாக சொல்கிறேன். சில விதிமுறைகளை மாற்றிய தால்தான் சில பிரச்சினைகள் அப்போதைக்கப்போது ஏற்படுகின்றன. இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், பாசன முறையில் விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு முறையோடு நீர் வழங்கப் படும். இதில் வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்ற பாகுபாடு, வேறுபாடு எதையும் இந்த அரசு காட்டாது. இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் எல்லோருக்கும் சமமாக நீதியை வழங்கும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்து, இந்த அரசு முறைப்படி நடக்கும், முறை தவறி நடக்க அனுமதி வழங்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(இ) சென்னை அண்ணா சாலை அஞ்சலகத்திற்கு முன் உண்ணா விரதம் இருக்கச்சென்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை அனுமதிக்காததால் ஏற்பட்டுள்ள நிலை.

10-15 மணி

திரு. எஸ்.ஆர். இராதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநகரத்தில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் அண்ணா சாலையில் அஞ்சல் அலுவலகத்தின் முன்னால், இன்றைக்கு உண்ணாவிரதம் இருப்பதாக அறிவித்து, உண்ணா விரதம் இருக்க சென்றவர்களை, அவர்களோடு சென்ற தொழிலாளர்களைத் தடுக்க, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களான மரியாதைக்குரிய திரு. கே. அந்தோணிப்பிள்ளை அவர்களையும், திரு. உமாநாத் அவர்களையும், திரு. வேல்முருகன் அவர்களையும், திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்களையும் மற்றும் தொழிற்சங்கத்தைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களையும், அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்கின்ற முயற்சியையும் தடுக்கின்ற வகையில், காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் அந்த மக்களை அங்கே செல்ல அனுமதிக்காமல் 5 நிமிடங்களுக்கு முன்னால் பொது மக்களைக் கலைப்பதற்காக லேசாக தடியடிப்பிரயோகம் செய்யும் அளவுக்கு இந்த நேரத்தில் ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் பல்வேறு அரசியல் ஊழியர்கள் போராட்டம் நடத்துகிற நேரத்தில் உண்ணாவிரதம் இருக்கிற நேரத்தில், ஆர்பாட்டம் செய்கிற நேரத்தில் காவல் துறையினுடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் நடத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஒரு விதி, 41-ஏ என்று ஒரு செக்ஷன் போட்டு, தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாக 15 நாட்களுக்கு அந்த விதியின்படி அறிவிக்கப்பட்டு தொடர்ந்து அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது, மறுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லி, நெருக்கடி காலத்தில் இல்லாவிட்டாலும்கூட ஆளுநர் ஆட்சி

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 ஏப்ரல் 18]

காலத்தில் ஒரு நெருக்கடியை உண்டாக்கி எந்த உண்ணாவிரதத் தையும், ஆர்பாட்டத்தையும் எங்கேயும் நடத்தக்கூடாது என்ற நிலையை உண்டாக்கி, இன்றைக்கும் அதே நிலை தொடர்ந்து வருகிற ஒரு நிலை என்று ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இன்றைக்கு தமிழக அரசினுடைய கவனத்தைக் கவர வேண்டும் என்று சொன்னால் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறவர்கள், ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறவர்கள் மிகத் தூரத்திலே இருக்கிற நம்முடைய சேப்பாக்கம் பகுதியிலே தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு அங்கேதான் உண்ணாவிரதம் இருக்க வேண்டும் என்று இன்றைக்கு உண்ணாவிரதத்திற்கு இடம் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்குக் காவல் துறையிலே இருக்கிற தலைவர்கள் ஒரு அரசு அறிவிப்பு என்ற அறிவிப்பிலே ஏதோ 16 இடங்கள் அறிவித்ததாகவும், அதைத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதாகச் சொன்னதாகவும் அந்த அரசு அறிக்கையில் இருக்கிறது. ஆனால் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களிடத்தில் பேசிய அளவுக்கு காவல் துறை ஆணையர் அவர்களிடத்திலே பல முறை பேசியும் கூட அதை அவர் ஏற்றுக் கொள்ளாத நிலையில் கவர்னர் ஆட்சிக்காலத்திலே மறுக்கப் பட்டதையே தொடர்ந்து மறுத்துக்கொண்டு, எங்கேயும் உண்ணாவிரதம் இருக்கக்கூடாது, ஊர்வலம் நடத்தக் கூடாது ஊர்வலம் நடத்தினால் ஒலி பெருக்கி வைக்கக் கூடாது, ஒலி பெருக்கி வைத்தால் சத்தம் கேட்கக் கூடாது என்ற நிலையை உண்டாக்கி, இன்னும் சொல்லப்போனால் தொழிற்சாலைகளின் வாசல்களில் தொழிலாளர்கள் செய்கிற ஆர்ப்பாட்டத்தைக் கூட தடை செய்து அங்கேயும் உண்ணாவிரதம் இருக்கக்கூடாது என்ற நிலைமைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு ஒரு மிகப் பெரிய நெருக்கடியை உண்டாக்குகிற அளவுக்கு ஜனநாயகத்தினுடைய குரல்வளையைத் நெரிக்கின்ற அளவுக்கு இருக்கின்றது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்டி ஆகவேண்டும். ஆனால் இந்த அரசு ஏற்படுவதற்கு முன்னால் ஆளுநர் ஆட்சிக் காலத்திலே இதே அரசில் இருப்பவர்கள், இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அதைப் பல நேரங்களில் கண்டித்தார்கள். ஜனநாயகத்திலே தொழிற்சங்கவாதிகளுக்கும், அரசியல்வாதிகளுக்கும் ஒரு அனுமதி இருக்கவேண்டும், முறைப்படுத்த வேண்டும் என்றெல்லாம் அன்றைக்கு அவர்கள் வாதாடினார்கள். ஆனால் ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாகியும் கூட அது தவிர்க்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும்; தடுக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும்; ஜனநாயகம் விரிவுபடுத்தப்பட்டு இருக்கவேண்டும். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ ஆளுநர் ஆட்சியிலே செய்தார்கள்; அதைத் தான் பின்பொழுதும் அதே காவல் துறை அப்படியே செய்து கொண்டு இருக்கிறது என்ற நிலைமைகள் இருக்கிறதே, அது ஒரு சரியான போக்கல்ல, இன்றைக்கு நீங்கள் மாற்றுவதாக இருந்தால் அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சியிலே சேப்பாக்கம் வரையிலே அனுமதி என்று சொன்னால், இந்த ஆட்சியிலே ஒரு மாற்றம் வரும்

1990 ஏப்ரல் 18] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

என்று சொன்னால்—நீங்கள் அதைக் கோட்டை வரையிலே கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்ற அளவுக்கு இங்கேயே உண்ணா விரதம் இருப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால், சரி ஒரு ஆட்சி மாற்றம் வந்ததனாலே ஒரு பெரிய மாற்றம் வந்தது என்று சொல்லலாம்.

இன்றைக்கு டில்லியிலே கூட பார்த்தால் உண்ணாவிரதம் இருப்பதற்கு ஒரு இடம் வைத்து இருக்கிறார்கள்; வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள். எங்கள் ஆட்சி வரும்பொழுது கோட்டைக்குள்ளேயே கூட உட்காருவதற்கு ஒரு இடம் கொடுத்து அங்கேயே உண்ணாவிரதம் இருப்பதற்கு அல்லது வசதி செய்வதற்கு அல்லது ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதற்கு ஜனநாயகத்திலே இப்படி ஒரு வளர்ச்சி இருந்தால்தான் மக்களிடத்திலே இந்தப் போராட்டம் நடத்துகிறவர்களுக்குக் கூட அவர்கள் செய்கின்ற முறையில் அரசினுடைய கவனத்தைக் கவர வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்கின்ற இந்த நிலைகளை, அரசு உடனே கவனிக்கிறது என்ற நிலையை நாம் உருவாக்குவதற்கு அது வழியாக இருக்கும். எனவே காவல் துறையினுடைய இந்தப் போக்கைத் தடுத்து, அது மாற்றப்பட்டு, ஜனநாயகக் குரல்வளைகள் நெரிக்கப்படாத நிலை ஏற்பட்டு எல்லா வகையிலும் அனுமதி வழங்குகிற ஒரு நிலையை உருவாக்குவதற்கு அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் அணுகிப் பேசி உடனடியாக அவர்கள் விரும்புகிற இடத்தில் உண்ணாவிரதம் இருப்பதற்கும், ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதற்கும் அல்லது வேறு வகையான போராட்டம் என்று வருகிற நேரத்தில் காவல் துறை அனுமதி தருகிற அளவுக்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன்.

* திரு. உ.ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை பல முறை இந்த மன்றத்திலே எழுப்பப்பட்டது. கடந்த ஆண்டு பட்ஜெட் கூட்டத் தொடர் முடிகிற நாள் அன்றைக்கு எங்கள் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் திருமதி பாப்பா உமாநாத் எழுப்பியபோது, பட்ஜெட் கூட்டத் தொடர் முடிந்த பிறகு அதிகாரிகளைக் கலந்து பேசி அந்த உரிமைகளை எல்லாம் வழங்குவதற்கு ஆவன செய்யப்படும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே உறுதி அளித்து இருந்தார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகும் அனுமதி மறிப்பது என்பதுதான் பொதுவான நிலையாகத் தொடர்கிறது. சென்னை நகரத்திலே 16 இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அங்கே தான் ஆர்ப்பாட்டம் அல்லது உண்ணாவிரதம் எல்லாம் நடத்த வேண்டும் என்று போலீஸ் கமிஷனர் உத்திரவு போடுகிறார். தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டதாகச் சொல்கிறார்கள். நிச்சயமாக நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இப்போது இருக்கக்கூடிய மாநகரக்காவல் துறை ஆணையர் கூட்டிய கூட்டத்திலே கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த

[திரு. உ.ரா. வரதராசன்]

[1990 ஏப்ரல் 18]

மரியாதைக்குரிய எம்.பி., டி.ஆர். பாலு உட்பட உரிமை வழங்குவது என்பது விதியாக இருக்க வேண்டும். மறுப்பு என்பது விதிவிலக்காக இருக்க வேண்டுமே தவிர இந்த இடங்கள்தான் என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று எல்லாக் கட்சிகளும், எல்லாத் தொழிற்சங்கங்களும் திட்டவட்டமாக அறிவித்து இருக்கின்றன.

10-20 மணி

உதாரணமாக, ஒரு மசூதியின் முன்னாலே இந்து முன்னணிக் காரர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துவது என்றால் அசம்பாவிதம் நிகழும் என்று தடை செய்யலாம். ஆனால், செக்ஷன் 41 என்று போட்டுவிட்டு, அதற்கு கிட்டத்தட்ட ஒரு லெள்ளி விழாக் காலமே ஆகியிருக்கும். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே தொடங்கியது. 14 தினங்களுக்குத்தான் அந்தத் தடை உத்தரவு என்று விதியிருக்கிறது. அது ஒரு ரெஸ்ட்ரிக்டிவ் கிளாஸ். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு 14 தினங்கள் முடிந்த பிறகும் அடுத்த தினத்திலிருந்து தொடர்ச்சியாக என்று போடுவது என்பது முறை அல்ல. அவசரக் காலத்திலேயும் இப்படி நடந்தது அப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட சூழ்நிலையையிலே: தெருவிலே கட்சிக் கொடிகளுடைய தோரணம் கூட கட்டக்கூடாது என்கிற நிலையெல்லாம் வந்தபொழுது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களே வீதியிலே இறங்கி தோரணம் கட்டிய நிகழ்ச்சியெல்லாம் நடந்திருக்கிறது. கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்திலே, தேசிய முன்னணியினுடைய ஊர்வலம் போவதற்கு எவ்வளவு கடுமையான நிபந்தனைகளையெல்லாம் அன்றைக்குக் காவல்துறை விதித்து, அதை எதிர்த்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் குரல் கொடுத்தது என்பதையெல்லாம் நாம் நன்றாக அறிவோம்.

தொழிற்சங்கங்கள் அவர்களுடைய ஆலை வாயில்களிலே கேட் கூட்டம் நடத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். முதலாளிகள் கோரிக்கைகளை மறுக்கின்றபொழுது, அந்த முதலாளிக்கு எதிராக நடக்கக்கூடிய சண்டையில் அங்கே ஆலை வாயிலிலே ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினால், உண்ணாவிரதம் நடத்தினால் காவல்துறைக்கு ஏன் வலிக்கிறது என்று நமக்குப் புரியவில்லை.

இப்படியெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, கடற்கரையிலே என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது கடற்கரைகூட அல்ல, வாலாஜா சாலையிலே என்று, அங்கே அந்த அரசினர் விருந்தினர் மாளிகைக்குப் பக்கத்திலே என்று சொல்கிறார்கள். இப்பொழுது, இது சென்னை மாநகரத்தோடு மட்டும் நில்லாமல், கோவைக்கும் பரவுகிறது, மதுரைக்கும் பரவுகிறது. அங்கேயிருக்கின்ற காவல்துறையில் ஆணையரகம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று, Commis-sionariate அமைய வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டதனுடைய

1990 ஏப்ரல் 18]

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

விளைவு இப்படி ஆகக்கூட முடிந்திருக்கிறது. மாநிலம் முழுமையுமே அந்தத் தடை என்பது தொடர்ந்து வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை மாற்ற வேண்டுமென்பதுதான் நாங்கள் வலியுறுத்தக் கூடியது.

உதாரணமாக, போஸ்டாபீசுக்கு முன்னால் நாங்கள் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்த வேண்டும், மத்திய அரசுக்கு எதிராக எங்களுடைய ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்து என்று நாங்கள் போகிறோம். காவல்துறை எங்களைத் தடுத்து ஒரு லாண்டரி கடைக்கு முன்னாலே நிறுத்தி விடுகிறார்கள். அங்கே நாங்கள் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துகிறபோது, பொதுமக்கள் எல்லாம் கேட்கிறார்கள் பாவம், இந்த லாண்டரிக்காரன் என்ன செய்தான், இங்கே போய் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துகிறார்களே என்று, அப்படியொரு கேலிக் கூத்தாகக் கூடிய முறையிலே இந்த உரிமைகளைப் பறிக்கக் கூடிய நிலைமை நடந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது.

இது நீக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து. இந்த முறையிலே, காவல் துறை செயல்படுவதுதான் உசிதமாக இருக்கும். இதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஜனநாயக உரிமைகளை மதிக்கக்கூடிய முறையிலே அதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். காவல் துறை இப்படிப்பட்ட, கடிவாளம் இல்லாத குதிரையாகப் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் அப்பாவி மக்கள் மீது, ஆனால் ஜனநாயக உரிமைகளுக்குக் கடிவாளம் போடுவது மட்டுமல்ல. குரல் வளையை நெரிக்கக் கூடிய முறையிலே இது நடந்திருக்கிறது.

ஏழு முறை காவல் துணை ஆணையாளரைச் சந்தித்துப் பேசியதற்குப் பின்னாலும், முடிவு ஏற்படவில்லை என்கிற காரணத்தினாலேதான் இன்றையதினம் மரியாதைக்குரிய எஸ்.சி. சி.அந்தோணிப்பிள்ளை அவர்கள், கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள், வேல்முருகன் அவர்கள், உமாநாத் அவர்கள் தலைமையிலே இன்றைக்குத் தொழிலாளர்கள் ஆயிரக்கணக்காக, தடையை மீறி மவுண்ட் ரோட்டில்-அண்ணா சாலையிலே இருக்கக்கூடிய தபால் நிலையம் முன்பாக உண்ணாவிரதம் இருக்க வேண்டிய நிலைமையும், அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குக் காலையிலேயிருந்து, எட்டு மணியிலேயிருந்து, போலீஸ் அங்கே குவிக்கப்பட்டு பஸ்ஸ்டாண்டிலே பேருந்துப் பயணம் செய்வதற்காக இருக்கக் கூடியவர்களைக் கூட அனுமதிக்காத அளவிற்கெல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கக்கூடிய நிலைமைகளைத் தொழிற்சங்கங்களோடு, அரசியல் கட்சிகளோடு சேர்ந்து பேசித் தான் அனுமதிக்க வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களிலேயெல்லாம், உதாரணமாகக் கேரளாவிலே எடுத்துக்கொண்டால், கர்நாடகாவிலே எடுத்துக்கொண்டால், சட்டமன்றம்.

[1990 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு "Mention" தானே ? இதுவே ஒரு சொற்பொழிவா ?

திரு.உ.ரா. வரதராசன் : நான் சொற்பொழிவு நிகழ்த்த வேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லை. இது முக்கியமான பிரச்சனை என்கிற காரணத்தினாலே ஓரிரு மணித் துளிகள் அனுமதிக்குமாறு பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கெல்லாம் சட்டமன்றத் திற்கு முன்னாலேயே நடத்துவதற்கு அரசே ஏற்பாடு செய்து அனுமதி வழங்கக்கூடிய நிலைமையெல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே, தலைமைசெயலகத்தினுடைய புனிதமான வாயிற்படிகளையெல்லாம் அப்பாவித் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய தூசு படிந்த கால்களாலே மிதித்து விடக் கூடாது என்பதற்காகப் போடப்பட்ட தடை இன்றும் நீடிக்கிறது.

மதிப்புமிகு இராதா அவர்கள் சொன்னதைப்போல, அந்தப் பக்கம் எழிலகத்திற்குப் பக்கத்திலே, இந்தப் பக்கம் ரிசர்வ் வங்கி சப் வே அருகிலே நிறுத்தப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல், ஊர்வலங்கள் தடை என்றால், ரேஷன் கடைகளிலே முறைகேடு என்றால் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துவது என்றால் அங்கே முடியாது மாநகராட்சியினுடைய சீர்கேடுகளைப் பற்றி ஆர்ப்பாட்டம் என்று சர்க்கிள் ஆபீஸ் முன்னாலே உண்ணாவிரதம் இருப்பது என்றால் முடியாது என்று வருகிறது.

எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் அரசுக்கு எதிராக என்று திருப்பக் கூடிய வேலையைத்தான் காவல் துறை செய்து கொண்டிருக்கிறது இந்த அனுமதிகளை மறுப்பதன் மூலமாக. இந்தக் கொள்கையிலே ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். அதற்கான வழிவகைகளை அரசு வகுக்க வேண்டும் என்று இன்றையதினத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டு அமர்கிறேன்.

திரு சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து ஒரு குறிப்பு. நீங்கள் பேசுவதைப்பற்றியல்ல. திரு. கே. ரமணி முதலாக திரு. வரதராசன் முதலியவர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தார்கள்

திரு.சோ. அழகர்சாமி : நானும் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறீர்கள்?

திரு.சோ. அழகர்சாமி : கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எத்தனை மணிக்குக் கொடுத்தீர்கள்? எத்தனை மணிக்குக் கொடுத்தீர்கள் என்று சொல்லுங்கள் (குறுக்கீடு) நீங்கள் கொடுத்தது, விதிமுறைகளை மீறி 9.04 க்கு.

1990 ஏப்ரல் 18]

திரு.சோ. அழகர்சாமி : பத்து மணிக்குக் கொடுத்ததை யெல்லாம்கூட அனுமதித்திருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படித்தான். நீங்கள் விதிமுறை என்று சொன்னால் நானும் விதிமுறைகளைத்தான் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) நீங்கள் சட்டம் பேசத் தொடங்கும்பொழுதுதான் நான் சட்டத்தைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இல்லையென்றால் கொடுத்திருப்பேன். இதிலே நீண்ட விவாதத்திற்கு இடமில்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொடுத்தார்கள். திரு.கே. ரமணி போன்றவர்கள் கொடுத்தார்கள். காலை 8.30 மணிக்கு எனக்கு வந்ததை நான் எடுக்கச் சொல்லி இருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) யாரை வேண்டுமானாலும் அனுமதிப்பேன். சட்டம் பேசுவது என்றால் நானும் சட்டம் பேச வேண்டியிருக்கும். அவ்வளவுதான்.

திரு.கே. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, அவரும் கொடுத்து இருக்கிறார். நேரம் தவறிப்போய் விட்டது. அது ஒரு பிரச்சினை தான். நேரத்திற்கு அவர் கொடுத்திருக்க வேண்டும் என்பது உண்மை. இன்றைக்கு இந்த விஷயம் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. அவர்களும் இதிலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என்ற முறையிலே ஒரு நிமிடம் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு.சோ.அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே. உரிமைகள் வெளியே மறுக்கப்படுகிறது என்பதற்காகத்தான் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே இதுசம்பந்தமாக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் வரதராசன் அவர்களும் கருத்துக்களை சொல்லி இருக்கிறார்கள். எனக்கு 1967-ம் ஆண்டு என்று நினைவு. இந்த கோட்டைக்கு முன்பாகவே பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகளைத் திரட்டிக் கொண்டு வந்து, இங்கே ஒரு ஆர்ப்பாட்டத்தை நடத்தி, மகஜரைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்போது முதலமைச்சர் இல்லை. நம்முடைய நாவலர் அவர்களிடத்தில் அதைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்போது ஏதாவது ஒரு தொழிலாளர் பிரச்சினை என்றால் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சாலை முன்போ, அலுவலகம் முன்போ உண்ணாவிரதம், தர்ணா நடத்தினால் தான், அவர்களுக்கும் தெரியும், மக்களுக்கும் தெரியும், அந்தப் பிரச்சினையும் தீரும். இதற்கு எங்கேயோ ஒரு இடத்தை ஒதுக்கி, அங்கே தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்கள் அறிவித்து விட்டு வீட்டிலேயே இருந்து கொள்ளலாம். இது சம்பந்தமாக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு வெளியேயிருந்து பல கோரிக்கைகள் வருகின்றன. தொழிற்சங்கங்கள் அத்தனையும் இன்றைக்கு உரிமைகள் அளிக்க வேண்டுமென்று தொடர்ந்து வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கின்றன. இன்றைக்கு 18 இடங்களில் மட்டும் உண்ணாவிரதம் இருக்க வேண்டும். தர்ணா நடத்த வேண்டும் என்று இடங்களை ஒப்புக்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

கொண்டோம் என்று சொல்லக்கூடியது சரி இல்லையென்று தலைவர்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படி ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, நான் சொல்வது இன்றைக்கு பல்வேறு கோரிக்கைகள், பல்வேறு கஷ்டங்கள் அழைக்கும் மக்களுக்கு வருகிறது. அதை பொது மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் சொல்வதற்கும், அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு மான் ஒரு ஜனநாயக உரிமையை, இப்போதாவது முதலமைச்சர் அவர்கள், முன்பு இருந்ததைப் போல, எங்கெங்கே தர்ணாவோ உண்ணாவிரதமோ — போக்குவரத்திற்கு இடைஞ்சல் என்றால் நாங்களும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். அந்த இடத்தில் அனுமதிக்க வேண்டாம் — அப்படி இல்லாத இடங்களில் அனுமதிப்பது தான் சரியாக இருக்கும், — இப்போதாவது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கான சரியான உரிமைகள் வழங்குவதற்கு வேண்டிய ஒரு ஏற்பாட்டை அறிவிப்பார்களா? அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே இன்று அரசு சார்பில் வெளியிடப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் எல்லா விவரங்களும் தெளிவாக இருக்கின்றன. இதுபோன்ற ஒரு பிரச்சினை இந்த அவையில் எழுப்பப்பட்டு, நான் உடனடியாக அந்தப் பிரச்சினை குறித்து ஆராய சாவல் துறை அதிகாரிகளுக்கு தாக்கீது அனுப்பி, அவர்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களின் பிரதிநிதிகளையும், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் இரண்டு அல்லது மூன்று தடவை அழைத்துப் பேசி, அந்த முடிவுகளும் தெரிவிக்கப்பட்டன. இதற்கிடையில், நான் மதுரைக்கு நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு சென்றிருந்தபோது அங்கே நிருபர்கள் என்னைக் கேட்டார்கள். சென்னையில் தர்ணா, ஆர்ப்பாட்டம் கேட் மீட்டிங் இவைகளுக்கு எல்லாம் சில குறிப்பிட்ட இடங்கள் என்று வரையறுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்களே அந்த நிலை மாற்றப்பட்டு விட்டதா என்று கேட்டபோது, நான் சொன்னேன்—இன்னமும் அதுகுறித்து தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சிலருக்கு அதிருப்தி இருக்கிறது. நான் அவர்களோடு கலந்து பேசி, அவர்கள் குறிப்பிடுகிற இடங்களைப் பற்றி யோசிப்பதாக இருக்கிறேன்—என்று சொன்னேன்.

10-30 மணி

இதிலே என்ன குற்றம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை—மறு நாளே நண்பர் உமாநாத் அவர்கள் மறுப்பு அறிக்கை—முதலமைச்சர் சர்வாதிகாரி போல செயல்படுகிறார் என்று. தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசி, குறை இருந்தால் அவர்களோடு பேசி, அதுபற்றி, அவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற இடங்களைப்பற்றி சிந்திக்கலாம் என்று சொன்னதில் என்ன சர்வாதிகாரம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அவர் அப்படி ஒரு கடுமையான அறிக்கையை வெளியிட்டார். நான் அதுபற்றி என்னைச் சந்தித்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்களிடத்தில் சொல்லி

1990 ஏப்ரல் 18]

இருக்கிறேன். இதுவரையில், இந்த அவை பல நாட்களாக இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. எத்தனையோ பிரச்சினைகள் இங்கே எழுப்பப்பட்டு, அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்சினைகளை இந்த அவையில் எழுப்பப்படாமலேயே, திடீரென்று, இன்றைக்கு அண்ணா சாலையில் அஞ்சல் அலுவலகத்திற்கு முன்னால் உண்ணாவிரதம் என்று அறிவித்து, காலையில் உண்ணாவிரதத்தை அவர்கள் தொடங்கி இருக்கிறார்கள். 9-00 மணிக்கு மேல் தொடங்கி இருப்பதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ஏதோ தடியடி நடைபெற்றதாக. இதுவரையில் அப்படி எந்தச் சம்பவமும் நடைபெறவில்லை என்று எனக்குச் செய்தி தரப்பட்டுள்ளது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார், ஜனநாயகத்திடைய வளர்ச்சியில் உண்ணாவிரதம் இருக்கின்ற இடங்களும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்கின்ற இடங்களும், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முன்னேறி கோட்டைக்குள் வரையிலும் என்று வந்துவிடவேண்டும் என்று சொன்னார். சட்டம்—ஒழுங்கு அமைதியிலே நாட்டமுடைய ஜனநாயகவாதிகள் இதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அவைகளை நான் வளர்ச்சி என்று சொல்லமாட்டேன். இன்றைக்கு வந்துள்ள அறிக்கையிலே கூட 16 இடங்கள் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கின்றன. கேட் மீட்டிங், மதிய உணவு நேரத்திலே நடைபெறுகிற மீட்டிங்குகள், இவர்களுக்கு எல்லாம் தடையில்லை என்றும், ஏதாவது ஆட்சேபனை வருமானால், அதுகுறித்து போலீசார் தலையிடவேண்டியதிருக்கும் என்று தான் முடிவு எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலேகூட குறை இருந்தால் என்னிடத்திலே நீங்கள் தெரிவித்திருக்கலாம், அப்படித் தெரிவிக்காமல் இன்றைக்கு அவர்கள் ஒரு புதிய அணியை உருவாக்கிக் கொண்டு உண்ணாவிரதம்பிலே ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். நான் போலீசாருக்குத் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிவிட்டேன். அவர்களை, இன்று, யாரையும் கைது செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டேன். அங்கு இருக்கின்ற போக்குவரத்துக்கள் எல்லாம் கூட டைலர்ட் செய்து விடப்படவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் கைது செய்யப்படமாட்டார்கள் என்ற உறுதியை நான் அளிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையை மறுபரிசீலனை செய்து, மறுபடியும் பேசி, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும், அரசியல்வாதிகளையும் அழைத்துப் பேசி காவல்துறைக்கு சில வழிமுறைகளை வகுக்கவேண்டியது நம்முடைய கடமை. ஆனால் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இது புதிய அணி என்று. அதிலே ஒன்றும் அணியும் கிடையாது, பணியும் கிடையாது. இது ஒரு தொழிற்சங்கப் பிரச்சினை என்று வந்த காரணத்தாலே தொழிற்சங்கத்திலே இருப்பவர்கள் ஒன்று சேருகிறார்கள். தொழிற்சங்கத்திலே இருப்பவர்கள் ஒன்று சேருகிறபோது, தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்த அரசியல்கட்சிகளும் ஒன்று சேரவேண்டிய நிலைதான்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஏப்ரல் 18]

வருகிறது. அதனலே நீங்கள் இதை வேறு நோக்கத்தோடு பார்க்க வேண்டியதில்லை. தொழிலாளர்களுக்கும், அரசியல் ஊர்வலங்களுக்கும் தரவேண்டிய ஜவனாயக உரிமைகளைத் தருகிற வகையில் நீங்கள் இதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. குமாரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று இந்தப் பேரவையில் சந்தன மரம் கடத்தல் பற்றிக் கொடுத்திருந்த ஒத்திவைப்பு தீர்மானத்திற்கு மறுப்பு தெரிவித்த நீங்கள் விளக்கம் தரவில்லையே என்று கேட்டபோது, விளக்கம் தரப்படும் என்று சொன்னீர்கள். அந்த விளக்கம் தராதது மட்டுமல்ல, இன்று.....

திரு. எஸ். ஆர். இராதா, தலைவரவர்களே

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் சொல்லட்டும். அவரைச் சொல்லவிடுங்கள். அதற்கு நான் விடை சொன்ன பிறகு நீங்கள் சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடுகள்), அந்த பிரச்சினைதான் முடிந்துவிட்டதே. பிறகு என்ன? முதல்வர் அவர்கள் பதில் சொல்லவிட்டார்களே, (குறுக்கீடுகள்). “Mention” என்ற முறையில் நீங்கள் சொன்னீர்கள். முதல்வர் அவர்களும் விடை சொல்லிவிட்டார்கள். பிறகு நீங்கள், உங்கள் கருத்தைச் சொல்லி விட்டீர்கள். அதோடு முடிந்துவிட்டது. ஆதிலே மறுபடியும் விவாதம் என்றால்தான், பிறகு வாதத்திற்கு வாதம் என்று ஆகிவிடும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? உங்களுடைய கருத்துக்கு முழு வாய்ப்பு அளித்துவிட்டேன். முதல்வர் அவர்கள் விடை சொல்லிவிட்டார்கள், பிறகு அடுத்த பிரச்சினைக்குப் போகவேண்டியதுதான். (குறுக்கீடுகள்), ஆல்லை. இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றிப்பேசி முடிவு செய்தபிறகுதான் வேறு பிரச்சினைக்குப் போக முடியுமா? (குறுக்கீடு) அதுதான், முதல்வர் அவர்கள் விடை சொல்லியாகிவிட்டதே. உங்கள் கருத்தை நீங்கள் சொல்லிவிட்டீர்கள். இப்போது அடுத்த பிரச்சினைக்கு வந்தாகி விட்டது. (குறுக்கீடுகள்) இதிலே மேலும் விவாதங்கள் கிடையாது. நான் ஏற்கனவே பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன் Mention என்று வருகிறபோது உங்களுக்கு வாய்ப்புக்களைக் கொடுக்கிறவகையில் நீங்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்புத் தரப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு முதல்வர் அவர்கள் பதில் சொன்ன பிறகும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், தனக்கு இருக்கிற ஒரு உனி உரிமை காரணமாக மீண்டும் ஒரு தடவை கருத்தைச் சொல்லிவிட்டார்கள். பிறகு மீண்டும் ஆதை ஒரு தொடர் விவாதமாக ஆக்கவேண்டுமா என்பதுதான் கேள்வி. ஏற்கனவே இதுபற்றிப் பேசி, இந்தமாதிரி நிலைமை வந்து. உதையுமே கொடுக்காத ஒரு நிலைமை வந்துவிடவில்லையா? நீங்கள் இதை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும். (குறுக்கீடுகள்.)

1990 ஏப்ரல் 18]

திரு. எஸ். ஆர். ராதா : தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் மறுபரிசீலனை என்று சொன்னதால் நான் சொல்கிறேன். மறுபரிசீலனைக்கு முதல்வர் அவர்கள் உட்பட்டு, அனைவரையும் அழைத்துப் பேசி ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதினேன், ஆனால் அவர்கள், அவர்களுடைய நிலையிலிருந்து மாறாத ஒரு சூழ்நிலை உருக்கிற காரணத்தாலே, இந்த நிலையிலேயிருந்து அவர்கள் மாறவேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்ற வகையிலே, இந்தப் பிரச்சினையை உங்கடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிற வகையில், நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்)

திரு. கே. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ ஒரு அணி அமைத்து இந்தக் காரியம் நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி லீலை, தொழிற்சங்கங்கள் (குறுக்கீடுகள்) தயவு செய்து உங்களுடைய

* திரு. சா. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் : அப்படி இருந்தால்தான் என்ன? ஏன் பயப்படுகிறீர்கள்? (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு சிறிய விளக்கம். “அணி” என்பதற்கு ‘அழகு’ என்றும் பொருள். அதனாலே பரவாயில்லை.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமருங்கள். அவர்கள் சொல்லட்டும்.

திரு. கே. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சி ஊழியர்களுக்கு யாரும் லீலாத நேரத்தில் சங்கடங்கள் ஏற்படுவதை நாங்கள் உணர்கிறோம். அவர்களுக்கு அணி தேவையில்லை என்று சொன்னால், அவர்கள் அணிக்குப் போகவேண்டாம். அவர்கள் சும்மா உருக்க வேண்டியதுதானே அதைப்பற்றி. அதை அமைத்தால் என்ன தப்பு என்று எங்களுக்கு அவர்கள் முன் யோசனை சொல்லக்கூடிய நிலை இல்லை. ஆகவே அது பிரச்சினை அல்ல, நான் உங்கே சொன்னதற்காக. (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதுதான் மற்றவர்கள் தலையிட வேண்டாம். அவர்கள் சொல்லட்டும். (குறுக்கீடுகள்)

திரு. கே. ரமணி : அதற்கு அரசாங்கத்தைக் கேளுங்கள். நீங்கள் அரசாங்கத்தைக் கேளுங்கள். (குறுக்கீடுகள்)

[1990 ஏப்ரல் 18]

திரு.மா. சுந்தரதாஸ் : தலைவரவர்களே, . . . (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதற்கும் உங்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அவர்கள் சொல்கிற கருத்திலே நீங்கள் குறுக்கீடுகிறீர்கள். (குறுக்கீடுகள்). இதிலே உங்களுக்கு என்ன இருக்கிறது. (குறுக்கீடுகள்), ஒருவர் பேசுங்கள், மற்றவர்கள் எல்லோரும் உட்காருங்கள். அவர்கள் சொல்கிற கருத்திலே உங்களுக்கு என்ன பிரச்சினை? உங்களுக்குப் பிரச்சினை இல்லாதபோது, எதற்கு எழுந்து குறுக்கீடுகிறீர்கள்? அவர் அணி என்கிறார் அழகு என்கிறார், அதைப்பற்றி நீங்கள் ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்? உங்களை ஒன்றும் சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடுகள்)

10-35 மணி

திரு. கே. ரமணி : முதலில் இதில் நாங்கள் தலையிடவே இல்லை. அவர்கள் தனியாக ஒதுங்கி இருந்தார்கள். (குறுக்கீடுகள்) மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்களுடைய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி அவர் விமர்சனம் பண்ணுகிறார்கள். அதற்கு அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. நாங்கள் சொல்ல வேண்டிய தெளிவைச் சொல்லிக் கொண்டு போகிறோம்.

தொழிலாளி வர்க்கம் பாதிக்கப்படும்போது தொழிற்சங்கங்கள் முழுவதும் கட்சி என்றும், மற்ற வித்தியாசங்களைப் பாராட்டாமல் அவர்கள் ஜனநாயக உரிமைகளுக்காக கேட்கக் கூடிய கேள்வி, அதுதான் பிரச்சினை, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அவ்வளவும் சொல்லிக் கடைசியில் இப்படி நிலைமை வந்து விட்டது என்று அதோடு விட்டுவிட்டார்கள். ஏற்கெனவே இந்த அவையிலே நாம் ஒரு பெரிய போராட்டத்தையே முடித்து வைப்பதற்கு எவ்வளவோ பேசி, அவர்கள் இந்த முடிவிற்கு வந்து சேர்ந்தது நமக்கு அனுபவம் இருக்கிறது. அதேமாதிரி இந்த பிரஜா உரிமையை காப்பாற்றக் கூடிய ஒரு நடவடிக்கையாக சென்னை நகரிலும்; அதேமாதிரி கோவை நகருக்கும், மதுரை நகருக்கும் இது பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த அடிப்படைக் கூட்டம் கூடும் உரிமை தர்ணா நடத்தும் உரிமை, உண்ணாவிரதம் இருக்கும் உரிமை என்பது இப்படி போக்குவரத்திற்கு இடைஞ்சலாக இருப்பதை போலீஸ் அதிகாரிகள் சொல்லட்டும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்கு அப்படிப்பட்டதை குறிப்பிட்ட இடங்களில் இது சரியல்ல என்று சொன்னால் அதை நாம் பரிசீலனை செய்து ஏற்றுக்கொள்வதா, அல்லது நிராகரிப்பதா என்று முடிவு செய்யலாம். ஆனால் பொதுவான தடை உத்தரவு விதிக்கக் கூடாது. எனவே தான் அவர்கள் தனித்தனியாக அனுமதி என்ற முறையை கைவிடுவதற்கு ஜனநாயக முறையை பாதுகாப்பதற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைக் கூட்டி வைத்துப் பேசி, அவரே இதில் தலையிட்டு ஒரு ஒழுங்குபடுத்தி விட்டால், பிரச்சினை இப்படிப் போகாது என்ற ஒரு விண்ணப்பத்தை நான் முன்வைக்கிறேன்.